

מעגל אביב / דליה לפיד, לצעירים

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

(שיר)

בבוקר אביבי בהיר וצבעוני

הקצתי משנתי

על מיטתי קרני אור מפזזות

פיות צבעוניות מרקדות על הקירות.

על אדן חלוני צפור וציפורת -

צפור לציפורת אומר:

"ציפורה נחמדת בואי נבנה לנו קן

על עץ האזדרכת."

הם הביאו קש וזרדים

וביחד ריפדו (שזרו)

קן חמים ונעים

ולתוכו הטילו 3 ביצים

דגרו, ודגרו

הס! פן תעיר.

ופק! פק! פק!

המקור דפק דפיקה

אפרוח נתבקע

נתבקע מן הביצה

צהבהב ורך נוצה.

(שיר)

בבוקר אביבי בהיר וצבעוני ...

ובאחו הגדול בין השיחים,

ישן לו צב שנת ישרים.

כל החורף הוא ישן

ועם בוא האביב שכח להתעורר.

נדפוק בעדינות על שריונו:

"טוק, טוק, טוק

חורף עבר, עת לקום

אביב כבר בא."

הוציא הצב את ראשו -

אמרה לו קרן שמש: "שלום!"

ז .. ז .. ז .. מזמזמות הדבורים בכורת

(שיר)

ז .. ז .. ז .. אביב הגיע

צוף נלגום מלוא גביע.

ועפו לשדה אשר בשלל צבעים פורח

ומה נפלא הריח ...

כל היום צוף מתוק הם לגמו מלוא

גביע. ועם רדת הערב, לכורת נחפזו

להגיע.

ז .. ז .. ז .. דבורה מזמזמת עפה

ממהרת. על אפו של צבי-צב היא

נעמדת. כמעט שעקצה אותו ...

די כבר! אמר הצב והלך לו לטייל

באחו.

מקצה ועד קצה, עשב ירוק צומח

בשדה צבי-צב אכל ואכל עד ששבע

והלך לו לחפש את חברתו הצבה.

(שיר)

בבוקר אביבי בהיר וצבעוני ...

ושני פרפרים צהובים, חברים

עפו בשמחה אל השמיים הכחולים

והשמש החמה בקרני פז אותם ליטפה

ובגינה אורח - על כל עץ, על כל ציץ,

הוא מוצץ צוף ומיץ.

פרפר פרפר, איפה אתה גר?

על פרח קטן, על עץ שבגן

שם אני לך.

ובאחו, בתוך חור באדמה

נם לו כל החורף מר עכבר,

ועם בוא האביב הוציא אוזן אחת,

הוציא אוזן שנייה וקפיץ-קפוצץ

קפץ (חמק) מן החור ויצא.

ואמא אדמה מניעה את אדרתה
ושתילים ירוקים פורצים מתוכה

(שיר)

דחף-דחוף דחפו את האדמה ויצאו
הציצו למעלה - הציצו למטה
הציצו לפה - הציצו לשם

וראו:

שמש אורה בשמים
על העשב טיפות מים
כפניני טל זוהרות הן.

צמחו השתילים וגדלו,
גבעול אל השמש שלחו.
ובראש הגבעול ניצן -
בתוכו ישן ונם, הפרח הקטן.

קרני האור אותו ליטפו
טיפות הטל אותו נשקו,
נפתח הניצן - איזה פרח חביב
פרח אביב!

ובתוך העשב התחבא לו אגוז
לפתע:

גיל-גיל גול, התגלגל ...
דיר-דיר דור, הידרדר ...
ופגש את החתול

(החתול)

גלגל אותו לפה, גלגל אותו לשם
מי אתה?

"אני אגוז, נוח לרגוז
ועוד רגע יקרך (יקרא-לך) פגע!
נבהל החתול, הרים זנבו
ונס על נפשו.

והאגוז התגלגל:

גיל-גול, גיל-גול ...
דיר-דור, דיר-דור ...

ופגש את הגדי

(הגדי)

מי אתה?

"אני אגוז, נוח לרגוז
ועוד רגע יקרך (יקרא-לך) פגע!"
נבהל הגדי הפשיל את זנבו
ונס על נפשו.

והאגוז המשיך להתגלגל

גיל-גול, גיל-גול ...
דיר-דור, דיר-דור ...

פגש בו אפרוח וחבט אותו במקורו

(האפרוח)

מי אתה?

"אני אגוז, נוח לרגוז
ועוד רגע יקרך (יקרא-לך) פגע!
נבהל האפרוח הרים כנפו
ונס על נפשו.

ועכשיו, פגש בו העכבר שזה עתה
התעורר ויצא מן החור

(העכבר)

מי אתה?

"אני אגוז, נוח לרגוז
ועוד רגע יקרך (יקרא-לך) פגע!

אמר העכבר:

"אני זקן, איני שומע, אנא, עלה על
חוטמי, ואשמע אותך במיטבי"
קפץ האגוז על חוטמו של העכבר,
חזר ואמר: "אני אגוז, נוח לרגוז
ועוד רגע יקרך (יקרא-לך) פגע!"

פתאום:

ק ר ק ... פיצח העכבר את האגוז
זרק קליפתו ואכל ...

(שיר סיום)

בבוקר אביבי בהיר וצבעוני ...